

Rozhovor so sestrou predstavenou M. Pavlou

V nižnohrušovskej komunite sestier nastáva opäť zmena. Ctihodná sestra predstavená Pavla odchádza. Je to už taká tradícia – rozlúčkový rozhovor. Po rokoch spolužitia sa chceme dozvedieť, či ste boli rady medzi svojimi. Pôsobenie v Nižnom Hrušove uplynulo a predstavení Vám určili nové pôsobisko v Čechách. Pri tejto príležitosti sme sa opýtali sestričky ako sa tu cítila? ☺

1. Pred pár rokmi ste prišli domov, na Zemplín. Ako ste sa cítili v Nižnom Hrušove? Bolo ťažké pracovať medzi svojimi? Spomínate si na prvý pocit, keď Vám oznámili, že idete „domov“, že budete pôsobiť na Slovensku?

Áno, pred pár rokmi som sa dozvedela, že mojím novým pôsobiskom bude komunita v Nižnom Hrušove. Tešila som sa, ale aj s takou bážňou som pristupovala k tejto výzve. Bola som rada medzi Vami – medzi svojimi. Nič som si dopredu neplánovala, ale celá som sa nechala k dispozícii Tomu, ktorý ma tu skrze predstavených poslal.

2. Čo sa Vám najviac páčilo u nás? Na čo budete najradšej spomínať?

Asi to, že ste sa vždy dokázali srdečne podeliť a aj keď ste sami nemali, sestričkám ste vždy doniesli niečo prvé z vašej úrody, či iných dobrôt, ktoré ste s láskou pripravili.

Najradšej budem spomínať asi na to, keď jeden rok na náš odpust, kedy sme nemali lupienky na sypanie pred Najsvätejšou Oltárnou Sviatosťou, lebo ešte nerozkvitli

kvety, alebo tie ktoré boli skôr, už odkvitli a ja som oslovovala mnohých ale asi všetci to videli podobne ako ja, že toho roku toho bude menej. Ja som zbierala už aj sedmokrásy a rôzne farebné lístky, aby sme mali na cestičku pre Ježiša aspoň niečo. Povedala som to aj Pánu Ježišovi, aby to nejako zariadil, aby sme mali dosť lupienkov a išla som aj na cintorín a prosila som jedného zomrelého, ktorý nám každý rok v ten deň prinášal lupienky z kvetov zo svojej záhradky. V predvečer nášho odpustu som bola v Michalovciach na sv. omši a jedná moja známa niesla v náruči práve také kvety, aké nám nosila tá, už zomrelá osoba a tak som sa jej s úsmevom opýtala: „To sú pre mňa?“ Ona mi odpovedala, že tie sú do kostola, ale ak by som chcela, tak mi zo záhradky natrhá nové. Bolo to úžasné, lebo mi dala presne také isté kvety, aké nám každý rok nosila tá už v tom čase zomrelá osoba. Plná vďačnosti som ďakovala Ježišovi a chodila som ďakovať aj na cintorín a ešte viac som si uvedomila, ako sú nám blízko naši zomrelí a ako veľmi sme vzájomne prepojení.

3. Ako hodnotíte nižnohrušovské prostredie a okolie? Ako ste sa cítili medzi nami? ☺

Prostredie bolo krásne aj keď trochu rovina pre mňa. Mám radšej vyššie položené miesta, ale aj tu som si našla krásne miesta, kde som sa mohla prejsť a tak obdivovať krásu Božej prírody, ako napríklad rybníka, lesa, zasiatych polí, krásne upraveného prostredia dediny a ostatných krásnych miest, cez ktoré sa ku mne prihovárал Boh.

4. Vo farnosti ste sa venovali starším aj mladším. Ako ste najradšej trávili chvíle voľna?

Ak sa takéto dni našli a snažila som sa, aby takéto chvíle voľna boli, tak som najradšej trávila pri Ježišovi v našej kaplnke, možno len takým bytím pri ňom. Ak som mala viac

času, tak aj prechádzkou v prírode, rôznymi výletmi na „vyššie položené miesta“ a tiež pešie púte a nemôžem zabudnúť ani na jazdenie na bicykli a návštevu cintorína, kde som chodila vždy, keď som mala aspoň trochu času.

5. Boli roky pôsobenia v Hrušove pre Vás obohatením, niečím čo Vás posunulo ďalej? Bola pozícia predstavenej náročná?

Tak ako som písala na začiatku išla som tu s takou bázňou a tak ako všetko je zo začiatku náročné, tak aj ja som sa takto cítila, ale po rokoch pôsobenia tu som zistila, že s Božou pomocou sa dá všetko zvládnuť. Jedine spolu s Ním sa aj veľmi náročné a neriešiteľné veci dajú zrazu riešiť a majú význam. Určite ma aj táto služba obohatila a posunula dopredu vo všetkých oblastiach.

6. Odchádzate do komunity v Čechách. Viete, aké povinnosti, prostredie a úlohy na Vás čakajú?

Aj keď som tam už bola dvakrát, vždy je to o niečom novom. Vždy som tam robila niečo iné. Teraz tam budem mať na starosti dom sv. Faustíny, kde je osem bytov, kde v spolupráci s mestom k nám prichádzajú ľudia, ktorí sú sociálne slabší. Potrebujú pomoc a podporu v rôznych oblastiach. Mojou úlohou bude im v tom pomáhať nájsť si prácu, či ubytovanie. No viac budem vedieť až na mieste, keďže ten dom sa otváral presne v tom mesiaci keď som pred deviatimi rokmi odtiaľ odchádzala a už som sa tým potom nezaoberala.

7. A na záver tradičná otázka. Chceli by ste niečo odkázať čitateľom Adonaja?

Asi len to, alebo až to, že nezáleží na tom, kde sa práve nachádzame a čo robíme, ale či sme odovzdaní do Božej vôle a či to čo robíme, robíme z lásky k Tomu, ktorí nás veľmi miluje a záleží mu na našom šťastí už tu na zemi, ale predovšetkým v nebeskom Kráľovstve. Vyprosujem to Vám, ako aj sebe, aby sme sa tam raz všetci mohli stretnúť. Nech nám v tom pomáha aj úcta k Eucharistii, ktorá ma v tejto farnosti špeciálne miesto.

Ďakujeme za rozhovor a na novom pôsobisku nech Vás sprevádzajú naše modlitby a prosby k Duchu Svätému, aby Vás hojne obdaril potrebnými darmi na každý deň.

Ďakujeme
sestra M. Pavla

Sväté omše

21.8.	Pondelok			
22.8.	Utorok			
23.8.	Streda			
24.8.	Štvrtok			
25.8.	Piatok	Nižný Hrušov	15:30	sobáš
26.8.	Sobota	Nižný Hrušov Košice	8:00 15:00	sobáš
27.8.	21. nedeľa cez rok	Rakovec Nižný Hrušov	8:30 10:00	ZBP rod. Majirská Pro populo

Dnes (20. augusta) máme našu pravidelnú zbierku na kostol a energie. Pán Boh zaplať za milodary.

Dnes (20. augusta) o 15:00 hod. Hodina milosrdenstva spojená s Korunkou Božieho milosrdenstva bude vysielaná pre Rádio Lumen z nášho farského kostola.

Od 20.- 29. augusta budem čerpať dovolenku - zastupovať ma budú kňazi z farnosti Trhovište – kontakt: 0949 161 138

Farský týždenník Náš Adonai vydáva pre vnútornú potrebu farnosti:

Rímskokatolícka farnosť Najsvätejšieho Tela Pána Nižný Hrušov

Príspevky a komentáre - maximum 20 riadkov - posielajte na: faraniznyhrusov@gmail.com

Za pravopisnú a jazykovú úpravu zodpovedá autor článku. Fotografie: zdroj internet a archív farnosti.

Tel: 0940 985 336